

թէ կարելի է որոշ գիտական, բժշկական
նորագոյն հնարաւորութիւններով օժտու-
ած կարգ մը կազմած շրկել Երևան, այն-
տեղէն եկած խնդրանքի մը ընդառաջելով:

— Յանկը տուր ինձի, ինչպէս նաև
Թանձնախումբին, եթէ կարելի ըլլայ,
ինչո՞ւ չէ:

Ինչու չէ՞
Այդ քան, Չվատահեցուց, ինչպէս նաեւ
շմբթեց, Այդ հանդիպումէն անցան շուրջ
երեք-չորս ամիսներ, Գործիքներու ա-
ռաջին մասը Դեկտեմբեր 6 ին ճամբոյ ելաւ
ղէպի երեսան, Դնացեալները շուտով կը
հասնին իրենց տեղը, Ոչ մէկ աղմուկ,
լուս բայց նախանձելի վատահուծեամբ մը
կարողացաւ իրականացնել այդ առաքում-
ները:

Այսպես իբր ասն է այս, հետև
մնացող աղմուկէն, բայց իրազորածեղով
անհրաժեշտք:

Կիսադարեան քանանայագործութեան

պատկառելի աշտ կեանքին մէջ կը միա-
նուլուին անձն ու ոգին իր ուխտին, ու-
րուն մնաց հաւատարիմ՝ չհերքելով մեր
եկեղեցւոյ աւանդները: Մշտակարօտ ու
մշտարթուն մեր եկեղեցական հայրերու
հրեակի պատգամին, ան ուրժանապատիւ
ու անվեհեր կերպով ընթացաւ անոնց շա-
ւիղէն: Եղաւ Երուսաղէմի Սրբոց Յակոբ-
եանց Միաբանութեան «Իրիւ արտայայ-
տութիւնը»: Նախանձխանդիր՝ մեր Եկե-
ղեցւոյ կարգերուն, բազմապահանջ՝ իր
գործակիցներէն ու ինքնիրմէ, Թորգոմ
Արքեպիսկոպոս Մանուկեան անսխալելի
կրօնական զգայարանքով եղաւ անձնդիր,
անխոնջ ու աննկուն Առաջնորդը Ամերի-
կահայոց Արեւելեան Թեմին՝ իրեն իրրեւ
հովանի ու յուշարար ունենալով տասնը-
վեց դարերու գոյատեւման փաստով տմ-
բախտաբխուած Հայ Եկեղեցւոյ փառքը:

ՄԱՐԶՊԵՏ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Նիւ Եորք, 9 Դեկտեմբեր 1989

4 S U 4

Սիրուն մանկիկ, ես զընում եմ, դու գալիս ես այս աշխարհ,
 ճշմարիտն ես փորձով զգեսեմ ու խօսքերըս մի՛ մոռնար.
 Կեանքն է փախչող, խարուսիկ թեւ, վայրկեանն է միշտ իրական,
 Բախտի կռանը կեանքն է թէ՛ւ, բայց զիպուածն է տիրական:

Զգացմունքն է գերիշխանը, խելքը նորա լոկ ծառան,
Բայց դու խելքդ վրայ պահիր, ինչպէս պողպատ կուռ վահան.
Մի՛ հաւատար ստուերներին, յննուիր միայն բեզ վրայ,
Ատելու չափ սիրիր մարդկանց, բայց լաւութիւն միշտ արա՛:

Եւ լայն օրում թէ՛ ընկերներ, թէ՛ բարեկամ ճանաչիր.
Իսկ նեղ օրում ընկերների ո՛չ որոնիր, ո՛չ կանչիր.
Խաղերով լի այս աշխարհում եթէ խաղողդ տանուլ տաս,
Զուարթ եղիր, ու այսպիսով բախտի վրայ կը խնդաս:

Անվախ ու վեհ կեանքդ վարէ անծանօթին դէմ դէմի,
Անզղջալի առաջ գնա', ինչ որ լինի թող լինի.
Լսիր, տղաս, ինձ կը թաղես այնպէս մի տեղ աննշան.
Որ չիմանան մարդիկ, չգան շիրմիս քարը գողանան:

ԱԻԵՏԻՔ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ